

Referat fra borgermøde på Kulturarkaden den 28. november 2016

Rektor ved Vordingborg Gymnasium Ib Brøkner Christiansen lovede på borgermøde den 7. november, at der ikke blev lagt fingre imellem, når han kom med sin mening om Vordingborg til møde den 28. november, så vi var nogle der var spændte.

For en 30-40 år betød det ikke så meget hvor man havde sine rødder, men definitionen på at have en dansk identitet var, at man betalte skat og aftjente sin værnepligt når den tid var.

Vordingborg er omkranset af godser og herregårde så det er begrænset hvor meget byen kan brede sig. Derfor skal man ikke gå så langt før man er udenfor byen, hvor der er fred og ro. Her adskiller byen sig fra f.eks. Næstved der mere ligner en forvokset provinsby, hverken provins- eller storby.

Som ny i byen i 1972 skulle der samles husgeråd, men allerbedst som der skulle pruttes om prisen i butikken blev der spurgt om, er det ikke er dig der er min datters nye dansklærer, så var der ikke længere tvivl hvad kartoffelskrællederen skulle koste. Det kneb lidt med at hustruen kunne få et fuldtidsarbejde som skolelærer indtil det kom ejendomsmægleren, der havde et hus til salg i Stensved, for øre. Dagen efter havde mægleren klaret jobproblemet med skoleinspektøren så andre kom bag i køen.

Altså dengang var der helt anderledes tætte relationer imellem mennesker i provinsen kontra København. I dag hvor transportmulighederne er stærkt forbedret har en tredjedel af gymnasielærernes ægtefæller arbejde i Københavnsområdet, så de tætte relationer er måske lidt mindre i dag.

Ib kunne kun forbinde Buko og Gåsetårnet med Vordingborg da han flyttede til byen. Nu er der kun Gåsetårnet tilbage. Derudover er naturen officielt højt prioriteret for nye tilflyttere, men det er ikke nok, mente han. Andre aktiviteter skal også markedsføres/være til stede. Hvad enten man vil benytte dem eller ej, er det vigtigt at nye tilflyttere ved at de findes.

Så en bred vifte af pudsige forskelle mellem storby og provinsby og ny og gammel tid blev vi tilhørere underholdt med i en times tid.

Om vi kom nærmere Vordingborgs identitet er nok mere tvivlsomt, men som Anders J. Andersen startede med at sige, at lokalrådet vidste nok ikke helt hvad det havde kastet sig ud i og hvor vi landede. Måske er identitet bare noget der er, men vanskeligt at sætte ord på.

Efter en kaffepause var der livlig debat, som sluttede kl. 21:05.